

OZNANILA

Župnija Ljubljana Sv. Križ

Februar 2017

Papež Janez Pavel II. je praznik Jezusovega darovanja v templju (svečnica) leta 1997 razglasil tudi za praznik posvečenega življenja. Kot je sam dejal, je želel s tem poudariti, kako velik dar je posvečeno življenje. To je dar, ki je podarjen ne le osebi, ki ga živi, ampak tudi vsemu cerkvenemu občestvu, še več, vsem ljudem. **S. Milena Lipovec**, ki je katehistinja v naši župniji, je pripravila naslednje razmišljanje o posvečenem življenju.

TO NI KAPA, AMPAK RUTKA

Ko sem bila v teh dneh v trgovini in čakala v vrsti pred blagajno, sem opazovala živahno deklico, kako se je igrala v nakupovalnem vozičku. Naenkrat me je opazila, me nekaj časa nepremično gledala, potem pa vprašala očeta: »Zakaj pa ta nosi kapo?« Oče ji je razložil, da to ni kapa, ampak rutka. In potem so, kot pri vseh otrocih te starosti, sledila vprašanja »zakaj, zakaj, zakaj ...«. Že nekajkrat sem bila priča pogovoru med otroki in starši v zvezi z redovnicami. Večkrat se mi je zazdelo, da so starši v zadregi, kako odgovoriti otrokom. Neka mamica se je znašla in spodbudila otroka, naj kar mene vpraša ...

Poglejmo, kako bi odgovorile sestre uršulinke.

Zakaj pa nosi rutko?

Rutka ima tudi druga imena, kot so pajčolan, velo, »šlajer«. Je pokrivalo, ki ga nosijo sestre, ki so se posvetile Bogu.

Zakaj se pokrite? Najbolj privlačne dele telesa imamo skrite, ker jih želimo prihraniti za najbolj ljubljenega človeka, ki nam veliko pomeni. V to kategorijo spadajo tudi lasje, ki so privlačni, lepi, nagovorljivi ... Sestre imamo ta privilegij skritosti in podarjenosti samo za Boga. (s. Urša)

Zakaj so se posvetile Bogu?

V svojem srcu so začutile veliko ljubezen, s katero jih Bog ljubi. Čutijo se ljubljene in dragocene v Božjih očeh. Do te ljubezni niso mogle ostati ravnodušne. Nanjo so odgovorile z vsem svojim srcem in so tako svoje življenje podarile Bogu. Bog je njihov ženin. (s. Nina)

Kaj pomeni, da so svoje življenje podarile Bogu?

Podariti svoje življenje Bogu pomeni, da mu vračajo ljubezen, ki jim jo izkazuje. To pomeni, da mu vdano zaupajo vse, kar je zanje pomembno: kje bodo živele (gredo v samostan), kaj bodo delale (poslanstvo za delo jim podeli skupnost oz.

predstojnica), s kom bodo živele (npr. v skupnosti si sester ne izberemo po lastni želji). Še najtežje je podariti svojo lastno voljo - dajati drugim/Drugemu prednost pred seboj. In ravno v tem je skrivnost novega življenja v Bogu. Taka dejanja odpovedi odpirajo prej neznanе lepote še bolj resničnega življenja v občestvu in v ljubezni, ki osrečuje. (s. Marjeta Pija)

Kako pa postaneš redovnica?

Ko začutiš, da želiš svoje življenje podariti Bogu, prosiš sestre, če lahko nekaj časa živiš z njimi. Najprej še brez redovne obleke skupaj z njimi moliš, delaš, se pogovarjaš ... in Gospodu izročaš svoje življenje ter prosiš Svetega Duha, da bi ti pomagal odkriti, ali je to tisto, po čemer hrepeniš. Ko ti je še bolj jasno, da je to tvoja pot, oblečeš redovno obleko in vstopiš v noviciat - čas poglobljanja odnosa z Gospodom. Po koncu noviciata lahko narediš prve zaobljube in svoje življenje podariš Bogu. Najprej za nekaj let, nato pa z večnimi zaobljubami za vse življenje. (s. Diana)

Ko bomo na svečnico praznovali dan posvečenega življenja, se vam sestre uršulinke priporočamo v molitev, da bi bilo naše življenje vedno bolj Bogu v čast, ljudem, med katerimi živimo, pa v blagoslov.

s. Milena Lipovec

SV. JOŽEFINA BAKHITA, SVETNICA MESECA

Kako je mogoče, da je 21. junija 2016 sv. Bakhita pospremila gospo, ki se ji je goreče priporočala za ozdravitev, skozi vrata cerkve sv. Družine v Schiu in ji zagotovila: »Ozdravela boš, ozdravela boš!«? Kdo je ta svetnica, ki je končala svoje zemeljsko življenje 8. februarja 1947?

Črnka iz Sudana v Afriki, rojena leta 1868, ki so jo kot deklico ugrabili Arabci in jo prodali za sužnjo, da je služila petim različnim gospodarjem, dokler je ni kupil italijanski konzul ter jo pripeljal v Italijo, kjer je postala redovnica – prav ona

je postala svetnica upanja, odpuščanja in sprave. Oseba brez imena, saj ga je pozabila zaradi šoka ob ugrabitvi, je dosegla čast oltarja in je svetloba na poti tistim, ki ne vidijo rešitve v svojih življenjskih preizkušnjah. Svetloba, ki prejema svetlost in toploto od Gospoda, da bi opogumila tiste, ki po njem hrepenijo. Ime Bakhita so ji dali ugrabitelji in pomeni »Srečna«. Preroška beseda, saj je zares postala srečna, ker je spoznala Boga. »Doseči spoznanje Boga – pravega Boga, to pomeni prejeti upanje.« (Benedikt XVI.)

Sv. Jožefina Bakhita je v življenju trpela kot le malokdo, a je vse trpljenje darovala Bogu v ponižnem izpolnjevanju njegove volje, ki je bila zanjo vedno sveta. Zato Jezus Kristus, njen in naš Odrešenik, ne odreče uslišanj na njene prošnje in se tako tudi v današnjem času njegova usmiljena ljubezen po njej izliva v srca preizkušanih ljudi. »Če bi do konca življenja ostala na kolenih, se ne bi mogla dovolj zahvaliti mojemu Bogu. Bila sem

ugrabljena, pretepena ... Zaslutila sem svobodo in bila ponovno ujeta, vklenjena v klade in verige ... Moje telo je ena sama brazgotina. Lev v gozdu mi je izkazal spoštovanje, ljudje pa so me ugrabili in prodali kot stvar. A ves čas sem se čutila zaščiteno od vzvišenega Bitja, čeprav ga nisem poznala. Čutila sem ga v srcu, a nisem vedela, kdo je, sedaj pa ga poznam in sem vsa njegova. HVALA, HVALA, MOJ BOG!« Njene lastne besede so dovolj, da občutimo bolečino duše in neizmerno Božjo ljubezen, ki se je je dotaknila, ko je bila na dnu, sužnja okrutnim lastnikom. Ta ljubezen jo je rešila verig in jo notranje osvobodila do te mere, da v njej ni bilo niti kančka maščevalnosti ali sovraštva.

Naj nam bo sv. Bakhita priprošnjica in navdih, da bomo mogli po milosti spremeniti verige ujetosti v greh v svobodo sprave z Bogom in med seboj. Sv. Bakhiti je uspelo z ljubeznijo ponovno sestaviti koščke svojega življenja, ki ga je nasilje razbilo. Spoznala je Jezusa in želela, da bi ga vsi ljubili, saj kdor ne ljubi, ne pozna Boga. Njen vzклик »Bog je bil tako dober do mene, gotovo bo tudi do vas!« naj nas navda z neomajnim zaupanjem, da bomo z Božjo pomočjo zmogli tudi mi. Sveta Bakhita, prosi za nas!

8. februarja bodo god priljubljene svetnice še posebno slovesno obhajali v župniji Ivančna Gorica, kjer bodo navzoči pri sveti maši, ki jo bo ob 10. uri daroval ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, prejeli tudi blagoslov z njeno relikvijo. Lepo povabljeni.

Miha Trpin

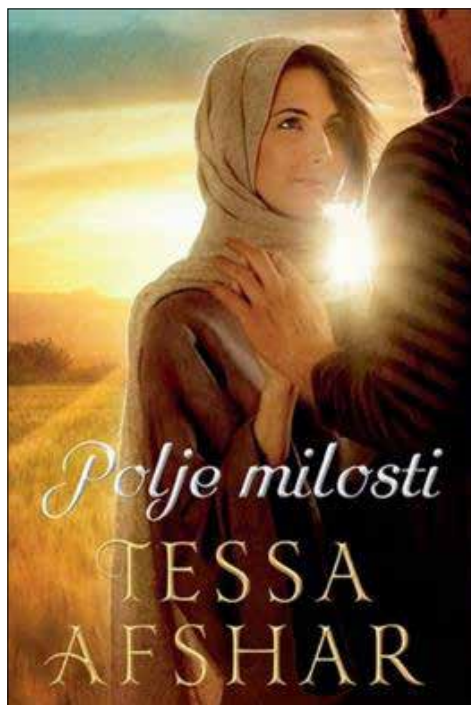
KNJIGA IN ČAJ – TESSA ASFAHAR: NA POLJU MILOSTI

Rutina knjiga je čudovita, starodavna, svetopisemska zgodba o tem, kako je Gospod po tujki, ki je bila zunaj Izraelovega občestva in tuja zavezam obljube, brez zaščite in prihodnosti, uresničil svoj Božji načrt. **Gospod je »obrnil njeno usodo«** (prim. Job 42,10). V mesecu februarju bomo zato brali njeno zgodbo Na polju milosti, ki je nadaljevanje zgodbe Dra-

gulj v puščavi, avtorice Tessa Asfahar, pisateljice, ki nam približa življenje in navade v Stari zavezi. Njene knjige so berljive in nezapletene, prinašajo pa veliko skritih modrosti. Te smo tudi razkrivali na januarskem pogovornem večeru. Lepo nam je bilo. Zato smo se odločili za še eno knjigo iste avtorice, kjer ženska piše o svetopisemskih ženskah.

Vsebina:

Roman temelji na Rutini knjigi iz Stare zaveze, ki pripoveduje o Rutini zvestobi, skrbnosti in ljubeznivosti, za kar prejme največji Božji blagoslov. V tuji deželi najde ljubečega moža in mu rodi sina ter tako postane del velike zgodovine odrešenja. Ruta in Boaz sta namreč prednika kralja Davida in tako zapisana v Jezusovem rodovniku na začetku Matejevega evangelija. Lepo povabljeni, da si preberete Rutino izvirno zgodbo v Svetem pismu, ki ima le štiri poglavja.

V zgodbi našega romana ima osrednjo vlogo mlada ženska Ruta. Sledimo njenemu življenju s starši in kasneje v zakonu. Ko ji umreta mož in tast, obubožana in osamljena Ruta zapusti svoj kraj in se odpravi za svojo ljubljeno taščo Naomi, da bi ji pomagala obnoviti njen dom v Izraelu. V tuji deželi si lahko pomaga le z močjo volje in ljubeznivostjo srca. V njeni revščini ji ne preostane drugega, kot da pobira drobna zrna, ki jih puščajo žanjci na ječmenovih poljih. Ti jo nadlegujejo in preganjajo, a lastnik zemlje jo pozorno opazuje. Zavzame se zanjo,

se z njo pogovarja, ji prinaša hrano. Boaz si dopoveduje, da je njegova naklonjenost Ruti poplačilo za njeno ljubezen in skrb, ki ju je pokazala do njegove sorodnice Naomi.

Zdenka Sušec

DOGODKI ŽUPNIJSKE KARITAS

Sreda, 8. februar 2017 - Srečanje **Skupine za žalujoče ob 19.45** v prostorih Župnijske Karitas.

Nedelja, 19. februar 2017 – **Plesna delavnica z dobrodelnim plesom od 15.00 do 16.30** v veroučnih učilnicah s plesnim učiteljem Radom Trifkovičem. Vabljeni vsi, ki bi radi zaplesali (zakonci in pari, mladi in starejši, tudi za varstvo otrok bo poskrbljeno), se kaj novega naučili in bili hkrati tudi dobrodelni. Prostovoljni prispevki bodo namenjeni za župnijski Oratorij 2017.

Sobota, 25. februar 2017 – **Srečanje za starejše ob 9. uri** v veroučnih učilnicah. ZDA, Filipini, Uganda, Italija, Slovenija – postaje delovanja in oznanjevanja, ki jih bo z nami delil gost srečanja, **p. Rafko Ropret**. Vabljeni!

KOLEDAR DOGODKOV

Sre., 1. 2.	Sestanek Župnijske Karitas ob 19.45.
Čet., 2. 2.	Jezusovo darovanje v templju (svečnica). Blagoslov sveč na začetku sv. maše. Duhovnikov prihod k oltarju pospremimo s svečami. Sv. maše ob 9h in 19h , v Tomačevem ob 18h .
Pet., 3. 2.	Prvi petek: dopoldne obhajanje bolnikov po domovih.
Pet., 3. 2.	Sveti Blaž: po večerni sv. maši bo blagoslov po priprošnji sv. Blaža.

